

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., a JUDr. Zory Šmolkové ve věci

žalobce: **Jobbees Outsourcing s. r. o.**
sídlem Francouzská 6167/5, 708 00 Ostrava – Poruba,
zastoupená advokátem Mgr. Martinem Čajkou,
sídlem Nádražní 879/27, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Úřad práce České republiky – krajská pobočka v Olomouci**
sídlem Vejdovského 4, 779 00 Olomouc
zastoupený Mgr. Michaelou Velechovskou, advokátkou,
sídlem Jakubská 647/2, 110 00 Praha 1,

o žalobě na ochranu proti nezákonnému zásahu

takto:

- I. Určuje se, že zásah žalovaného, spočívající v nezveřejnění volných pracovních míst nahlášených žalobcem dne 9. 3. 2021 v evidenci pracovních míst vedené žalovaným za dobu od 9. 3. 2021 do 27. 6. 2022, **byl nezákonný.**
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 18 456 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Martina Čajky, advokáta se sídlem Nádražní 879/27, 702 00 Ostrava.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, doručenou původně Městskému soudu v Praze dne 20. 9. 2021, domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, spočívajícího v tom, že žalovaný poté, co jej žalobce požádal dne 9. 3. 2021 o zveřejnění 95 volných pracovních míst s místem výkonu práce Olomouc, Břeclav a Hodonín, tato nezveřejnil. Žalovaný namísto toho vyzval žalobce k předložení smluvní dokumentace prokazující zakázku žalobce v daných místech, neboť v nich nemá ani sídlo, ani provozovnu. Po předložení smluv o dílo, které má žalobce uzavřené se svými zákazníky, žalovaný hlášenky nezveřejnil z důvodu, že výkon činnosti žalobce je v podstatě pronájemem pracovní síly, což zákon č. 435/2004 S., o zaměstnanosti (dále jen „zákon o zaměstnanosti“) neumožňuje. Žalobce namítá, že její ohlášení (hlášenka) splňovalo všechny náležitosti dle § 37 zákona o zaměstnanosti a nebyla splněna žádná z podmínek § 38 téhož zákona pro nezveřejnění nabídek zaměstnání, žalovaný tak nezákonně zasáhl je jeho práv, když hlavní náplní činnosti žalobce je profesionální a komplexní zajištění zemědělských kampanových prací na celém území České republiky, pro což vytvořila novou profesi „Rollnik“, k čemuž však pro nedostatek českých zaměstnanců požaduje i zahraniční pracovníky. Navrhl proto, aby soud deklaroval nezákonnost zásahu, který ke dni vyhlášení rozsudku trval.
2. Žalovaný ve vyjádření k žalobě žádné skutkové tvrzení žalobce nesporeoval. Zdůraznil, že žalobce zastřešeně zprostředkovává zaměstnání, když naplňuje všechny znaky tohoto jednání. Pro posouzení věci je rozhodný faktický stav, nikoliv stav deklarovaný. Žalovaný hodnotil všechny podklady ve vzájemné souvislosti, postupoval proto zákonně. Vzhledem k těmto skutečnostem považoval žalovaný žalobu za nedůvodnou.
3. Krajský soud posoudil namítaný nezákonný zásah na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 87 odst. 1 s. ř. s.) a shledal žalobu důvodnou.
4. Podle § 82 s. ř. s. *každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasazeno, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.*
5. Soud konstatuje, že žaloba je podle § 84 odst. 1 s. ř. s. včasná a přípustná; o tom nebylo ani mezi stranami sporu. Pokud se týče podmínky vyčerpání jiných právních prostředků ochrany vyplývající z § 85 s. ř. s., vyslovil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku č. j. 1 Afs 58/2017-42 z 5. 12. 2017, že „*podání žaloby, kterou se žalobce domáhá pouze určení, že zásah byl nezákonný, není podmíněno vyčerpáním jiných právních prostředků ochrany nebo nápravy před správním orgánem*“.
6. Pokud se týče skutkové stránky, soud z předložené listinné dokumentace a shodných tvrzení stran zjistil, že žalobce doručil žalovanému dne 9. 3. 2021 hlášenku 95 volných pracovních míst na plný pracovní úvazek s místem výkonu práce „okres Olomouc, okres Břeclav, okres Hodonín“, s dobou zaměstnání od 14. 4. 2021 do 12. 7. 2021 na pracovní pozici pomocný kampanový dělník v zemědělství; žalobce požadoval zveřejnění nabídky. Následně, po telefonické komunikaci s žalovaným, dne 26. 3. 2021 požadoval pouze 20 míst a podél výzvy předložil smlouvy o dílo se svými zákazníky. Dne 7. 4. 2021 žalovaný

vydal sdělení o nezveřejnění volných pracovních míst, neboť předmětem předložených smluv, byť formálně označených smlouvy o dílo, je krátkodobý pronájem pracovní síly, žalobce přitom není agenturou práce, a proto nelze vyloučit, že jde o nedovolenou formu zprostředkování zaměstnání. Dochází de facto k přidělování zaměstnanců uživateli bez splnění povinností, které pro tyto účely musí naplnit agentura práce, nabídka je vůči těmto subjektům diskriminační, v rozporu s pracovní právními předpisy a předpisy o zaměstnanosti, a proto ji nelze zveřejnit. Žalobce s postupem žalovaného vyjádřil dne 12. 4. 2021 nesouhlas. Na to reagoval žalovaný vysvětlením, že rozhodující je faktický stav, nikoliv deklarovaný, žalobce naplňuje znaky zastřeného zprostředkování zaměstnání, a ve zbytku ji odkázal na Ministerstvo práce a sociálních věcí, což žalobce také učinil dne 16. 6. 2021. Ministerstvo práce a sociálních věcí postup žalovaného potvrdilo. Hlášenky ke dni vyhlášení rozsudku zveřejněny nebyly.

7. Podle § 86 zákona o zaměstnanosti *zaměstnavatel, jenž zamýšlí zaměstnávat na volném pracovním místě cizince na základě povolení k zaměstnání, zaměstnanecké karty nebo modré karty, je povinen oznámit takové volné pracovní místo, na kterém může být cizinec zaměstnán, krajské pobočce Úřadu práce, v jejímž územním obvodu má být zaměstnání vykonáváno, a to včetně základní charakteristiky tohoto pracovního místa (§ 37).*
8. Podle § 37 zákona o zaměstnanosti *Krajská pobočka Úřadu práce vede evidenci volných pracovních míst, která obsahuje identifikační údaje zaměstnavatele, základní charakteristiku pracovního místa, to je určení druhu práce a místa výkonu práce, předpoklady a požadavky stanovené pro zastávání pracovního místa, základní informace o pracovních a mzdových podmínkách a informaci, zda se jedná o pracovní místo vyhrazené nebo vhodné pro osobu se zdravotním postižením. Dále evidence obsahuje informaci o tom, zda jde o zaměstnání na dobu neurčitou nebo určitou a jeho předpokládanou délku. Evidence může dále obsahovat zejména informace o možnostech ubytování, dojíždění do zaměstnání a další informace, které zaměstnavatel požaduje zveřejnit.*
9. Podle § 38 zákona o zaměstnanosti *Krajská pobočka Úřadu práce volná pracovní místa nabízí uchazečům o zaměstnání a zájemcům o zaměstnání a se souhlasem zaměstnavatele je zveřejňuje, včetně zveřejnění v elektronických médiích. Krajská pobočka Úřadu práce nenabízí a nezveřejňuje nabídky zaměstnání, které jsou diskriminačního charakteru nebo jsou v rozporu s pracovní právními (§ 126 odst. 2) a jinými právními předpisy nebo odporují dobrým mravům. Krajská pobočka Úřadu práce rovněž nenabízí a nezveřejňuje nabídky volných pracovních míst u zaměstnavatele, kterému byla uložena pokuta za porušení povinnosti vyplývající z pracovní právních předpisů (§ 126 odst. 2) nebo za porušení povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů, které kontroluje Státní úřad inspekce práce nebo oblastní inspektorát práce, a to po dobu 3 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o uložení pokuty.*
10. Soud porovnáním obsahu hlášenky podané žalobcem dne 9. 3. 2021 s dikcí § 37 zákona o zaměstnanosti zjistil, že obsahuje všechny obligatorní náležitosti.
11. Soud dále konstatuje, že žalovaný netvrdil a z obsahu hlášenky neplyne, že by nabídka volných pracovních míst byla diskriminačního charakteru, v rozporu s právními předpisy či dobrými mravy, nebo že by žalobci byla uložena pokuta popsáná v závěru ustanovení § 38 zákona o zaměstnanosti; žalovaný skutečnosti, z nichž mu vyplynulo podezření na diskriminaci a rozpor s pracovní právními předpisy, dovodil až z předložených smluv o dílo, což sám opakovaně uvedl. Podmínku souladnosti nabídky zaměstnání s právními předpisy je však nutno posuzovat podle obsahu hlášenky a nelze na jejím základě bez zákonného zmocnění nutit zaměstnavatele, aby předkládal další podklady (zde smlouvy o dílo) a aby splnění všech svých právních povinností při podání hlášenky

prokazoval. Soud připomíná ustanovení § 2 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, podle nějž „*správní orgán uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena*“. Nelze tedy při postupu vyvolaném oznámením volného pracovního místa vnášet do tohoto postupu podmínky, vyplývající z jiných postupů a řízení, které slouží k jiným účelům, než je zveřejnění vhodných volných pracovních míst krajskou pobočkou Úřadu práce. Ačkoliv krajský soud obecně souhlasí s tím, že při posuzování obsahu náplně práce je nutno vycházet ze skutečného stavu a nikoliv stavu deklarovaného, v posuzované věci není tento argument relevantní, neboť zákonná úprava shora citovaná kontrolu souladu nabízeného místa s předpisy pracovněprávními spojuje pouze se zněním hlášenky. Postup žalovaného tak překročil rámec prověřování, daný citovaným § 38 zákona o zaměstnanosti.

12. Vzhledem k tomu, že hlášenka žalobce ze dne 9. 3. 2021 obsahovala všechny zákonem stanovené náležitosti a nenastala žádná ze skutečností zákonem předvídaná, která by byla důvodem pro nezveřejnění nahlášených volných pracovních míst, byl zásah žalovaného spočívající v nezveřejnění předmětných volných pracovních míst shledán soudem nezákonným.
13. Ke stejnému závěru dospěl krajský soud již v rozsudku č. j. 25 A 354/2020 – 28 ze dne 12. 8. 2021, potvrzeném Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 6. 1. 2022, č. j. 9 Ads 216/2021 – 38. K témuž dospěl Nejvyšší správní soud v obdobné věci č. j. 1 Ads 336/2021 – 23 dne 19. 1. 2022.
14. O náhradě nákladů rozhodl soud dle § 60 s. ř. s. tak, že žalobci přiznal plnou náhradu nákladů řízení, neboť měl ve věci plný úspěch.
15. Náklady žalobce tvoří zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 2 000 Kč, odměna zástupce za čtyři úkony právní služby – a to převzetí věci, sepsání žaloby a sepsání repliky a účast u jednání, dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhl. č. 177/1996 Sb., přičemž výše odměny za jeden úkon činí dle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bod 5 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „AT“) částku 3 100 Kč a čtyři režijní paušály po 300 Kč. Jelikož je právní zástupce plátcem DPH, je jeho odměna navýšena o částku 2 856 Kč, která odpovídá 21% DPH. Celková výše náhrady nákladů řízení tedy činí 18 456 Kč.
16. Soud žalovaného k zaplacení účelně vynaložených nákladů zavázal, a to k rukám zástupce žalobce podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. občanského soudního řádu ve spojení s ustanovení § 64 s. ř. s. Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s ustanovení § 160 odst. 1 občanského soudního řádu, neboť tato lhůta je přiměřená možnostem žalovaného.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 27. června 2022

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje